

Bijbelstudie Centrum studie over
“de geweldige betekenis van de opstanding van Jezus” – deel 2

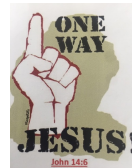
Geachte lezer,

Het verheugt ons, u deze studie te mogen aanbieden. Het is onze hartenwens, dat u door deze studie wordt gezegend. Wanneer de Zoon Gods zegt: **“Ik ben de deur; als iemand door Mij binnenkomt, zal hij behouden worden”**. (Joh. 10:9), dan kunnen wij vandaag met grote stelligheid zeggen: Wij staan voor het sluiten van de deur, want de wederkomst van Jezus staat te gebeuren en daarmee loopt de genadetijd af. Daarom hebben wij van Godswegen de opdracht, u deze Bijbelse boodschap door te geven. Probeer u alstublieft, om het zonder vooringenomenheid te lezen.

Vragen, die er bij het lezen van deze studie zouden kunnen rijzen, willen wij, voor zover dit mogelijk is, beantwoorden. Wilt u over de inhoud van deze studie of over het Woord van God in het algemeen praten, dan is daar ook een mogelijkheid voor.

Verder hopen wij van ganser harte, dat alvorens u deze studie gaat bestuderen, u uw God en Vader vraagt om geopende oren en vooral om een geopend hart. Opdat de Heilige Geest zelve u inzicht zal geven en u zal doordringen van de boodschap, die God in deze studie tot u zegt. God wil openbaren, hetgeen Hij tot redding van de mensen gesteld heeft. Alleen met het verstand en met rede is deze studie niet te verstaan. Vertrouw aan Hem uw inzicht toe en u zult van licht tot licht gaan en steeds meer vinden tot troost en sterkte.

Met hartelijke Zegenwensen
namens het Bijbelstudie Centrum



2 Petrus 1:19

***alléén de Bijbel laten spreken
het Woord van God geheel en het Woord van God alleen***



een kerk bepaalt **niet** wat de Bijbel leert.
maar
de Bijbel bepaalt wat een kerk **moet onderwijzen**

2 Tim. 4:2-4. **“verkondig het woord, dring erop aan, gelegen of ongelegen, wederleg, bestraf en bemoedig met alle lankmoedigheid en onderrichting. Want er komt een tijd, dat (de mensen) de gezonde leer niet (meer) zullen verdragen, maar omdat hun gehoor verwend is, naar hun eigen begeerte zich (tal van) leraars zullen bijeenhalen, dat zij hun oor van de waarheid zullen afkeren en zich naar de verdichtels keren”**.

“de geweldige betekenis van de opstanding van Jezus” – deel 2

Laten we beginnen met te lezen 1 Cor. 15:35-58. *“Maar, zal iemand zeggen, hoe worden de doden opgewekt? En met wat voor lichaam komen zij? Dwaas! Wat jij zelf zaait, wordt niet levend, of het moet gestorven zijn, en als jij zaait, zaait jij niet het toekomstige lichaam, maar slechts een korrel, bijvoorbeeld van koren, of van iets anders.*

Maar God geeft er een lichaam aan, gelijk Hij dat gewild heeft, en wel aan elk zaad zijn eigen lichaam. Alle vlees is niet hetzelfde, maar dat van mensen is anders dan dat van beesten, en het vlees van vogels weer anders dan dat van vissen. Er zijn hemelse en aardse lichamen, maar de glans der hemelse is anders dan die der aardse. De glans der zon is anders dan die der maan en der sterren, want de ene ster verschildt van de andere in glans.

Zo is het ook met de opstanding der doden. Er wordt gezaaid in vergankelijkheid, en opgewekt in onvergankelijkheid; er wordt gezaaid in oneer, en opgewekt in heerlijkheid; er wordt gezaaid in zwakheid, en opgewekt in kracht. Er wordt een natuurlijk lichaam gezaaid, een een geestelijk lichaam opgewekt. Is er een natuurlijk lichaam, dan bestaat er ook een geestelijk lichaam.

Aldus staat er ook geschreven; de eerste mens, Adam, werd een levende ziel, de laatste Adam een levendmakende geest. Doch het geestelijke komt niet eerst, maar het natuurlijke, en daarna het geestelijke. De eerste mens is uit de aarde, stoffelijk, de tweede mens is uit de hemel. Gelijk de stoffelijke is, zijn ook de stoffelijken, en zoals de hemelse is, zijn ook de hemelsen. En gelijk wij het beeld van de stoffelijke gedragen hebben, zo zullen wij het beeld van het hemelse dragen. Dit spreek ik evenwel uit, broeders; vlees en bloed kunnen het Koninkrijk Gods niet beërven en het vergankelijke beërft de onvergankelijkheid niet.

Zie, ik deel u een geheimenis mede. Allen zullen wij niet ontslapen, maar allen zullen wij veranderd worden, in een ondeelbaar ogenblik (zie ook 1 Tess. 4:15-18), bij de laatste bazuin, want de bazuin zal klinken en de doden zullen onvergankelijk opgewekt worden en wij zullen veranderd worden. Want dit vergankelijke moet onvergankelijkheid aandoen en dit sterfelijke moet onsterfelijke aandoen.

En zodra dit vergankelijke onvergankelijkheid aangedaan heeft, en dit sterfelijke onsterfelijke aangedaan heeft, zal het woord werkelijkheid worden, dat geschreven is: De dood is verzwolgen in de overwinning. Dood, waar is uw overwinning? Dood waar is uw prikkel?

De prikkel des doods is de zonde en de kracht der zonde is de wet. Maar Gode zij dank, die ons de overwinning geeft door onze Here Jezus Christus. Daarom, mijn geliefde broeders, weest standvastig, onwankelbaar, te allen tijde overvloedig in het werk des Heren, wetende, dat uw arbeid niet ergeefs is in de Here”.

De vorige Bijbelstudie, deel 1, liet ons al zien hoe de opstanding van Jezus uit de doden, letterlijk “tussen de doden uit”, de grootste en geweldigste gebeurtenis is zowel in deze wereld als in de gehele kosmos. Deze opstanding veroorzaakt een volledige omwenteling van geheel deze wereld, van de kosmos en van alle toestanden, zowel in de wereld als in de kosmos. En deze geweldige omwenteling is direct na Zijn opstanding al begonnen.

Wij leerden, hoe door Zijn opstanding op een beslissende wijze en ook precies op de beslissende plaats alle machten der duisternis van hun macht beroofd zijn en totaal overwonnen. Want het centrum van satans macht is immers de zonde en de dood. Hij was de machthebber over het dodenrijk, maar God zij dank nu niet meer.

Toen Johannes de apostel op het verbanningsoord Patmos gevangen zat om de Naam des Heren, verscheen de Heer hem daar en gaf een bewijs van Zijn volle overwinning, want geen macht van satan noch van de wereld kon de apostel scheiden van Jezus.

Maar hoe zag Johannes Hem daar? Dat lezen wij in het **eerste hoofdstuk** van het boek **Openbaring, vers 17**. *“En toen ik Hem zag, viel ik als dood voor zijn voeten; en Hij legde zijn rechterhand op mij”*. Zie, wat een wonderbare liefde en genade! Wij zouden de Heer in ons sterfelijke lichaam niet kunnen aanschouwen in Zijn heerlijkheid. Ook de apostel kon dat niet: hij valt als dood aan Zijn voeten.

Maar Jezus legt Zijn rechterhand op de apostel en zei: *“Wees niet bevreesd, Ik ben de eerste en de*

Bijbelstudie Centrum studie over
“de geweldige betekenis van de opstanding van Jezus” – deel 2

laatste, en de levende, en Ik ben dood geweest, en zie, Ik ben levend tot in alle eeuwicheden en Ik heb de sleutels van de dood en het dodenrijk”.

Niet satan is meer de machthebber daarover, maar Jezus. Satan is daar al onttroond, beslissend verslagen. Juist op de beslissende plaats. Zo zegt de Hebreeënbrief het immers. **Hebr. 2:14-15** ***“Daar nu de kinderen aan bloed en vlees deel hebben, heeft Hij (Jezus) op gelijke wijze daaraan deel gekregen, opdat Hij door zijn dood hem, die de macht over de dood had, de duivel, zou onttronen, en allen zou bevrijden, die gedurende hun ganse leven door angst voor de dood tot slavernij gedoemd waren”.*** Ja, Jezus is de grote Triomfator.

Wat heerlijk, als wij Hem mogen toebehoren, dan zijn wij door Hem meer dan overwinnaars over alles; dan kan niets ons meer scheiden, geen dood, geen hel, geen machten; want ze zijn door de Heer alle overwonnen en onder Zijn voeten gelegd. Als wij met de Heer wandelen, dan zijn wij al met Jezus gezet in de Hemelse Gewesten. Dan liggen ze óók onder onze voeten, is het niet?

Ons leven is met Jezus verborgen in God. In het eerste deel van deze studie hebben wij ook gezien dat de opstanding van Jezus baanbrekend is; allereerst voor hen, die nu tot geloof komen, omdat wij in Jezus nu een totaal nieuwe schepping worden door Zijn dood en opstanding.

Wedergeboren door de opstanding van Jezus. En nu zegt de Heer, dat wij zonen zijn van de levende God, omdat wij opstandingskinderen geworden zijn. Dat is de oorzaak: Zijn opstanding – onze opstanding! Jezus heeft zich in een volkomen lotsgemeenschap met ons verenigd, onverbreekbaar. Niets zal ons meer van Hem kunnen scheiden.

Wij hebben ook al gezien, dat deze opstanding van Jezus ons overwinnend leven geeft, mits wij als gelovigen maar leven uit dezelfde kracht, die nu door God de Vader tot ons beschikking is gekomen, dezelfde kracht, waarmee Hij Zijn Zoon uit de doden deed opstaan, deed verrijzen.

Want Jezus verrees uit de doden als Triomfator door de kracht van Zijn God en Vader. Het was de kracht van de Heilige Geest, die in Zijn graf viel en Hem deed verrijzen als Triomfator.

Paulus zegt in Rom. 6 dat diezelfde kracht, waarmee God de Vader Jezus heeft opgewekt, nu ook voor u en voor mij is, mits wij dat in geloof aanvaarden. Wij belijden dat immers ook bij onze doop, zoals het staat in **Rom. 6:4** ***“Wij zijn dan met Hem begraven door de doop in de dood, opdat, gelijk Christus uit de doden opgewekt is door de majesteit des Vaders, zo ook wij in nieuweheid des levens zouden wandelen”.*** Let u vooral op dat woordje ***“gelijk”***.

Wij kunnen nu in een volkomen nieuw leven gaan wandelen, een overwinnend leven door Hem, als Hij maar Zijn plaats in ons hart en in heel ons leven, zodat wij niet meer leven maar Jezus in ons leeft. Wat een heerlijk baanbrekend werk!

Ik zou het kunnen illustreren met iets uit de wereldgeschiedenis. Toen Columbus, varende over de Atlantische Oceaan, op zoek was naar een nieuwe wereld en hij ook dóorzette en het tenslotte ook bereikte, toen was niet alleen voor Columbus de weg naar de nieuwe wereld gebaad, maar ook voor allen uit de oude wereld, die hem wilden volgen. Die konden toen immers ook in die nieuwe wereld komen!

En zo is Jezus de grote baanbreker voor ons geworden. Wij zaten in de duisternis. Ik kan u nog een ander voorbeeld noemen. Als er een mijn instort, waarin veel mensen in duisternis opgesloten zitten en één van hen weet de weg te vinden om eruit te komen, een weg te banen, dan is die weg er voor allen, die opgesloten waren, of niet? Nou, dat is maar héél zwak vergeleken met de betekenis van de opstanding van Jezus.

Wij kunnen nu vanuit de oude in het nieuwe komen. Er is een verbinding gekomen met de wereld van het Licht. En dit geldt niet alleen voor de Gemeente, maar later ook voor Israël, omdat Jezus óók aan het

“de geweldige betekenis van de opstanding van Jezus” – deel 2

kruis stierf als de Koning der joden en daarmee al de zonden en de schuld van het rijk van David en zijn troon wegdeed in Zijn graf en weer verrees als Triomfator. Daarom zal ook Israël weer herrijken, eerst nationaal, daarna ook geestelijk.

Verder hebben wij gezien, dat het daarna nóg heerlijker zal worden, want *“als hun verwerping”,* zegt Paulus, *“nu al de verzoening der wereld is geworden, wat zal dan hun aanneming anders worden dan leven uit de doden”?* Ja, voor alle volken en voor heel de kosmos!

Nu willen wij eerst stilstaan bij de vraag, die Paulus stelt in **1 Cor. 15:35** *“Maar, zal iemand zeggen, hoe worden de doden opgewekt”?* De hele Bijbel leert ons een opstanding aan het einde der dagen en wel een opstanding van rechtvaardigen en een opstanding van onrechtvaardigen. Of, zoals Jezus het zegt, *“wie het goede gedaan hebben, tot de opstanding ten leven, wie het kwade bedreven hebben, tot een opstanding ten oordeel. Joh. 5:29.*

De apostel Johannes verklaart ons in het boek Openbaring verder, dat die opstanding ten leven, die opstanding van de rechtvaardigen, de eerste opstanding is.

Wat in het Oude Testament nog verborgen was, is nu voor ons geopenbaard door de apostel Johannes, namelijk dat er tussen de opstanding der rechtvaardigen en de opstanding van de onrechtvaardigen een tijdsruimte ligt van duizend jaren. **Openb. 20:5-6** *“De overige doden werden niet weder levend, voordat de duizend jaren voleindigd waren. Dit is de eerste opstanding. Zalig en heilig is hij, die deel heeft aan de eerste opstanding: over hen heeft de tweede dood geen macht, maar zij zullen priesters van God en van Jezus zijn en zij zullen met Hem als koningen heersen, (die) duizend jaren”.*

Ook Paulus spreekt daarvan in **1 Cor. 15:22-23** *“Want evenals in Adam allen sterven, zo zullen ook in Christus allen levend gemaakt worden. Maar ieder in zijn eigen rangorde: Christus als eersteling, vervolgens die van Christus zijn bij zijn komst”.*

Dit is de eerste opstanding, de opstanding us, die plaats zal hebben vóórdat het Duizendjarig Vrederijk aanvangt, de opstanding ten leven, waarvan de apostel immers zegt in **Openbaring 20:6** *“Zalig en heilig is hij, die deel heeft aan de eerste opstanding”.*

En **Openb. 20** vanaf het tweede gedeelte van vers 4b-6 *“en zij werden weder levend en heersten als koningen met Christus, duizend jaren lang. De overige doden werden niet weder levend, voordat de duizend jaren voleindigd waren. Dit is de eerste opstanding. Zalig en heilig is hij, die deel heeft aan de eerste opstanding, over hen heeft de tweede dood geen macht, maar zij zullen priesters van God en van Christus zijn en zij zullen met Hem als koningen heersen (die) duizend jaren”.*

Maar er is nu aan ons nog meer door de apostelen geopenbaard, namelijk dat er in die eerste opstanding ten leven óók nog verschillende – en wel drie – fasen zijn. Weer wonderlijk het getal drie, want het is hier eigenlijk een opstanding ter ere Gods.

Toen Jezus als eersteling uit de doden opstond, toen Hij daar dus als heerlijke Triomfator over alles verrees als de grote Overwinnaar, toen nam Hij een groep van ontslapen heiligen mee en schonk hun al een verheerlijkt Opstandingslichaam. Wie dat geweest zijn weten wij niet, hun namen worden ons niet vermeld, maar wij lezen het duidelijk in het Evangelie naar **Matteüs, hoofdstuk 27 vers 50**. *“Jezus riep wederom met luider stem en gaf de geest. En zie, het voorhangsel van de tempel scheurde van boven naar beneden in tweeën, en de aarde beefde, en de rotsen scheurden, en de graven gingen open en vele lichamen der ontslapen heiligen werden opgewekt. En zij gingen uit de graven na Zijn opstanding en kwamen in de heilige stad, waar zij aan velen verschenen”.*

Jezus was de eerste, de baanbreker en Hij nam een eerstelingengroep mee. Dat waren dus Oud Testamentische heiligen, die al heerlijk deel hebben gekregen aan de opstanding, ook ten volle naar hun lichaam; zij zijn daar bij de Heer in het Hemelse Paradijs, waarheen Paulus ook eens werd opgetrokken.

Altijd moeten de Schriften vervuld worden. God had al vastgelegd in de wet en de profeten dat, als de

“de geweldige betekenis van de opstanding van Jezus” – deel 2

eersteling garf van de nieuwe oogst rijp was, die moest worden samengebonden vóórdát de verdere oogst werd binnengehaald en deze eersteling garf moest de Hogepriester bewegen voor het aangezicht van God, opdat God voor de hele verdere oogst zegen zou geven.

Wij weten: Jezus is de Vervuller; Hij is de graankorrel, die als eerste in de akker ging, die stief en is opgestaan en Hij nam als een eersteling garf mee. Deze heiligen vormen samen met Jezus de eerstelinggarf en u weet, toen Maria Hem vast wilde houden, zei Hij tegen haar: ***“Houd Mij niet vast, want Ik ben nog niet opgevaren naar Mijn Vader”***.

Hij moet Zich eerst aan Zijn Vader tonen in Zijn verheerlijkt opstandingslichaam. Zo nam Hij deze garve mee en die beweegt zich nu voor het aangezicht van God. Bewegen wil hier zeggen: ze staan in een wonderbare eredienst, in een verheerlijking voor God, opdat het voor ons welgevallig zal worden. Het is een bijzondere hemelse taak, die zij verkregen hebben als eersteling garf.

Daarop volgt de oogst, namelijk als de Gemeente vol is. Immers, vanaf de uitstorting van de Heilige Geest is het Evangelie overal uitgedragen als zaad, het zaad Gods, dat door Jezus door middel van Zijn dienstknechten met rijke handen wordt uitgezaaid, opdat daaruit een nieuwe oogst komt.

Als die binnen is, worden daaruit eerst twee nieuwe broden gemaakt, twee: uit Jood en heiden, geen losse korrels maar een brood. Eén Gemeente, één lichaam, dat dan ook moet worden opgenomen, want de broden worden bewogen voor Gods aangezicht door de Hogepriester. Dat zijn de nieuwe broden.

Dáár is het wachten op. Wij weten, als straks de laatsten zijn toegevoegd tot het aantal, dat God alleen kent, het aantal uit Jood en heiden, die God ertoe roept, de ecclesia, als de laatste leden toegevoegd zijn aan dat wonderbare lichaam van Jezus, of als de laatste levende stenen zijn ingevoegd in de eeuwige tempel Gods, een woonstede Gods in de Heilige Geest, waarvan Jezus de hoeksteen is, dan zal die ganse Gemeente verrijzen.

Zij die ontslapen zijn zullen het eerste opstaan tussen de doden uit en zij, die levend achterbleven, zullen in een punt des tijds veranderd worden, zoals Paulus het zegt in **1 Cor. 15:51** ***“Zie, ik deel u een geheimenis mede. Allen zullen wij niet ontslapen, maar allen zullen wij veranderd worden, in een ondeelbaar ogenblik, bij de laatste bazuin, want de bazuin zal klinken en de doden zullen onvergankelijk opgewekt worden en wij zullen veranderd worden”***. Hoe wonderbaar zal dat wezen!

Wij verwachten immers onze Jezus uit de hemel. **Fil. 3:20-21** ***“Want wij zijn burgers van een rijk in de hemelen, waaruit wij ook de Here Jezus Christus als verlosser verwachten, die ons vernederd lichaam veranderen zal, zodat het aan zijn verheerlijkt lichaam gelijkvormig wordt, naar de kracht, waarmee Hij ook alle dingen Zich kan onderwerpen”***.

En dat is dus allemaal nog de eerste opstanding. Jezus de eersteling met daarbij de eersteling garf; dat hoort bij elkaar. Straks, als de Gemeente opgenomen wordt, het verheerlijkte opstandingslichaam ontvangt en ook naar het Vaderhuis gaat, dan komt de derde groep, waarvan de apostel Johannes ook spreekt in **Openb. 20 vanaf vers 4**. ***“En ik zag tronen, en zij zetten zich daarop, en het oordeel werd hun gegeven”***.

Daar zien wij de verheerlijkte Gemeente, die van tevoren al verenigd is met Jezus en die ook met Hem zal ergeren en ook het oordeel zal uitoefenen. Zij zijn tevoren opgenomen met hun Heer verenigd. Dat vinden wij in Openbaring 19, waar zij nu nog bruid, maar straks vrouw des Lams geworden is.

Openb. 19:7 ***“Laten wij blijde zijn en vreugde bedrijven en Hem de eer geven, want de bruiloft des Lams is gekomen en zijn vrouw heeft zich gereedgemaakt; en haar is gegeven zich met blinkend en smetteloos fijn linnen te kleden”***. Dat is het verheerlijkte opstandingslichaam in al zijn glorie. ***“want dit fijne linnen zijn de rechtvaardige daden der heiligen”***.

Nadat wij daar zo voor eeuwig verenigd zijn met de Heer, komt Jezus uit de hemel met Zijn vrouw, de Gemeente, op aarde terug. **Openb. 19:11** ***“En ik zag de hemel geopend, en zie, een wit paard; en Hij, die***

“de geweldige betekenis van de opstanding van Jezus” – deel 2

*daarop zat, wordt genoemd Getrouw en Waarachtig, en Hij velst vonnis en voert oorlog in gerechtigheid”.
Vers 14 “En de heerscharen, die in de hemel zijn”, – dat is de Gemeente, gekocht uit alle natiën en volken, als eerstelingen voor God, uit Jood en heiden – “volgen Hem op witte paarden, gehuld in wit en smetteloos fijn linnen”.*

En later zien wij hoe zij tronen in bezit gaan nemen. (Openb. 20:4) Hier zien wij dus de aanvang van het Duizendjarig Vrederijk als Jezus met de Zijnen uit de hemel neerdaalt; zij delen de heerschappij met Jezus en gaan handelen als koningen en rechters.

En dán staat er nog een groep op. Dat wordt gezegd in het tweede gedeelte van **vers 4 in Openbaring 20**. *“en (ik zag) de zielen van hen, die onthoofd waren om het getuigenis van Jezus en om het woord van God, en die noch het beest noch zijn beeld hadden aanbeden en die het merkteken niet op hun voorhoofd en op hun hand ontvangen hadden; en zij werden weder levend en heersten als koningen met Christus, duizend jaren lang”.*

Dat zijn de martelaren, vooral uit het joodse volk, maar ook nog een naogst uit de heidenen. Dat is nog een grote schare, zó groot, dat ervan wordt geschreven, dat niemand die tellen kon.

Als de Gemeente van de aarde is weggenomen, dan is de weerhoudende macht weggenomen, die nu nogbelet dat de duivel zijn antichrist volledig aan de macht kan brengen. Want de Heilige Geest is nog werkzaam hier in de Gemeente als zoutend zout, als lichtend licht. De duisternis kan gheen gemeenschap hebben met het licht.

Maar als de Heilige Geest met de Gemeente van de aarde weg is, dan is de weg vrij voor de duivel om de antichrist op de troon te brengen. Wij weten dit. In die tijd zal er een verschrikkelijke vervolging zijn van allen, die nog de waarachtige God willen zoeken en aanbidden onder Joden en heidenen. Velen zullen daarbij het leven laten maar bij aanvang van het Duizendjarig Vrederijk zullen ook die nog opstaan.

De gedachte van vele getrouwe Bijbelvorsers – en ik sluit mij daarbij aan – is, dat tegelijk met die groep martelaren óók nog vele Oud Testamentische heiligen zullen opstaan, want bij de eerstelinggarf was slechts een zeker deel.

Zij staan niet op als de Gemeente opstaat; zij behoren tot een andere rangorde, zegt Paulus. Dat woord “rangorde” heeft in het Grieks eigenlijk meer de betekenis van een militair signaal. Er was wel é’n totaal leger, maar bepaalde legerafdelingen moesten op een bepaald bazuin- of hoorngeschal aantreden.

Paulus spreekt in 1 Cor. Over de laatste, de machtsbazuin, het hoorngeschal Gods. Nu zullen eerst die in Jezus ontslapen zijn (een bepaalde afdeling) opstaan tussen de doden uit. Direct daarna, bij diezelfde bazuinstoot, zullen de levende die van Jezus zijn aantreden en de Heer tegemoet gevoerd worden in de lucht. Na de Grote verdrukking tijdens welke de antichrist hier op aarde zal regeren, zal de bazuin Gods opnieuw klinken en dán zullen niet alleen de martelaren uit de Grote Verdrukking maar ook vele Oud Testamentische heiligen opstaan.

Want het Joodse volk is Gods volk. Die Oud testamentische heiligen zullen ook in een heerlijk lichaam opstaan, maar anders dan dat van de Gemeente. Zij krijgen immers een aardse taak te vervullen op de nieuwe aarde, als het ware in een vernieuwd Jeruzalem.

Dat kunnen wij afleiden uit wat de profeten Jesaja en Daniël zeggen wanneer zij spreken van hun opstanding. Zij zijn Oud Testamentische heiligen want zij leefden vóór het kruis.

Wat zegt Jesaja over zijn opstanding? Wij vinden dat in **Jes. 26:19** waar tot Israël wordt gezegd: *“Herleven zullen uw doden – ook mijn lijk –, opstaan zullen zij. Ontwaakt en jubelt, gij, die woont in het stof! Want uw dauw is een dauw van licht; en de aarde zal aan de schimmen het leven hergeven”.*

Kijkt u nu eens, hoe dit vers in de Bijbel geplaatst is. Dat vers volgt direkt na de beschrijving van de

Bijbelstudie Centrum studie over
“de geweldige betekenis van de opstanding van Jezus” – deel 2

Grote Verdrukking. In vers 16 van hoofdstuk 26 zegt Jesaja ***“Here, in de nood heeft men U gezocht”***.

“Wanneer komt Israël tot bekering? Daarom moet juist de Grote Verdrukking komen.

De Grote Verdrukking heeft niets met de Gemeente des Heren te maken! De Grote Verdrukking is een tuchtmiddel van God om Israël op de knieën te brengen, omdat zij hun Messias niet aanvaard hebben. U hebt de Heer toch aanvaard als Uw Verlosser en Heiland.

Jesaja ziet het voor zich. **Jes. 26:16-17** ***“Here, in de nood heeft men U gezocht, een verzuchting geslaakt, toen uw tuchtiging trof. Zoals een zwangere, die in barensnood raakt, ineenkrimpt en onder haar weeën schreeuwt, zo waren wij voor uw aangezicht”***.

Wat zegt Jeremia over de Grote Verdrukking? Leest u dat maar eens in Jer. 30:5-7 ***“Want zo zegt de Here: Angstgeschrei horen wij, schrik en geen heil. Vraagt toch, ziet, of een man baart; waarom zie Ik iedere man met zijn handen aan zijn heupen als een barende en heeft het gelaat een lijkkleur gekregen? Wee, want groot is die dag, zonder weerga; een tijd van benauwdheid is het voor Jakob; maar daaruit zal hij gered worden”***. Het is een dag van benauwdheid voor Jakob, dat is zeker.

En Jesaja zegt: ***“Wij brachten het land geen verlossing aan en wereldbewoners werden niet geboren”***. Dat was immers de taak van Israël! Maar dat gaat dan gebeuren in het Duizendjarige Vrederijk, want dan zal Israël opstaan, herleven na twee duizend jaar.

Jes. 26:20 ***“Kom, mijn volk, ga in uw binnenkamers, en sluit uw deuren achter u; verberg u een korte tijd, tot de gramschap over is”***. God zal Israël, ger gelovig overblijfsel, op een wonderbare wijze, in de Grote Verdrukking en vervolging bewaren. De antichrist is van plan het Joodse volk tot de laatste man toe uit te roeien. Maar God neemt Zijn volk in bescherming.

Wij lezen dat in het boek Openbaring en ook in de profeten. God bereidt “de vrouw” een plaats in de woestijn, waar ze door Hem verzorgd zal worden 1260 dagen, dat is drie en een half jaar. Want de draak vervolgt haar om haar te verslinden, maar God heeft Zijn eigen plannen met Zijn volk.

Jes. 26:21 ***“Want zie, de Here verlaat zijn plaats om de ongerechtigheid der bewoners van de aarde aan hen te bezoeken; dan zal de aarde het op haar vergoten bloed aan het licht brengen en haar verslagenen niet langer bedekken”***.

Ziet u wanneer zij opstaan? Direct na de Grote Verdrukking. Hetzelfde zegt Daniël in hoofdstuk 12:1 ***“Te dien tijde zal Michaël opstaan, de grote vorst, die de zonen van uw volk terzijde staat; en er zal een tijd van grote benauwdheid zijn, zoals er niet geweest is sinds er volken bestaan, tot op dien tijd toe”***. Daniël heeft het in het voorafgaande vers immers over de antichrist, die zijn tenten opslaat bij de berg van heilig sieraad.

“Maar in die tijd zal uw volk ontkomen: al wie in het boek geschreven wordt bevonden. Velen van hen die slapen in het stof der aarde, zullen ontwaken”. Direct na die benauwdheid zullen zij ontwaken, dat is dus het gelovige Israël, de gelovigen uit het Oude Verbond, die dan als volk het koninkrijk zullen binnengaan.

Daarmee is dan de eerste opstanding ten einde.

Wij weten, dat na die duizend jaren de overige doden zullen opstaan, ook uit Jood en heiden, allen, die de genade Gods hebben afgewezen en die de duivel méér hebben willen dienen dan God.

Ja, nu komen wij bij het laatste punt, namelijk hoe die opstandingslichamen er uit zullen zien. Die vraag stelt Paulus ook immers in **1 Cor. 15:35** ***“Maar, zal iemand zeggen, hoe worden de doden opgewekt? En met wat voor een een lichaam komen zij”***?

Het lichaam, dat wij nu bezitten en dat wij nu kennen, dit huidige lichaam is een lichaam, dat door de zonde een vervallen lichaam is geworden. Het is vervallen, vervormd, misvormd, afgetakeld,

“de geweldige betekenis van de opstanding van Jezus” – deel 2

vergankelijk, dood. Wij begrijpen wel, dat wij in dit lichaam niet meer zullen opstaan. Vlees en bloed kunnen het koninkrijk niet beërven, niet dat lichaam, dat door de omstandigheden van en in deze wereld zo ontlusterd is.

De Schrift zegt – en dat is Gods wonderbare voorziening – dat dit lichaam des doods, dit sterfelijke lichaam, dit lichaam der zonde, een zaadkorrel is geworden. Paulus brengt dat door de Heilige Geest o prachtig naar voren, als hij zegt in **1 Cor. 15:36** ***“Dwaas! Wat gij zelf zaait, wordt niet levend, of het moet gestorven zijn, en als gij zaait, zaait gij niet het toekomstige lichaam, maar slechts een korrel, bijvoorbeeld van koren, of van iets anders”.***

Ons aardse, huidige lichaam is een korrel en u weet, dat in een zaadkorrel een bepaalde levenskiem verborgen zit. Zo ook met ons. In uw en mijn lichaam zit de inwendige men, geest en ziel; als nu die korrel in de aarde valt, zien wij hoe wel die korrel sterft, maar hoe daaruit een nieuw lichaam verrijst; hoe ziet dat lichaam er nu uit? Dat heeft alle eigenschappen van de gezaaide korrel, van dat innerlijke leven, dat nog in die korrel verborgen was.

Als wij dat beseffen – en dat moesten wij eens wat meer gaan beseffen, wat zouden wij dan ons innerlijk leven geheel laten hervormen en vernieuwen door Jezus en door de Heilige Geest! Wat zouden wij daar veel meer ernst mee maken en ernaar jagen om innerlijk naar Zijn beeld te veranderen. Want naarmate onze innerlijke mens in een gemeenschap met Jezus heeft geleefd en in die gemeenschap met Jezus heeft geleefd en in die gemeenschap met Jezus door Hem veranderd is naar Zijn beeld, naar die mate zullen wij door de kracht, die God ons in Jezus geschonken heeft, het oude innerlijke leven afleggen in de dood van Jezus en het nieuwe leven aantrekken.

Want God heeft ons geroepen tot gemeenschap met Zijn Zoon, Jezus.

Dit woord “gemeenschap” (koinonia) betekent: in een vaste gemeenschap verkeren met. Als wij dagelijks met bepaalde mensen omgaan en hun vriend worden, dan drukt dat een stempel op ons innerlijk leven. Men zegt: *“zeg me wie je vrienden zijn en ik zal je zeggen wie je bent”.*

Als nu al de omgang met een bepaald soort mensen onze innerlijke mens kan veranderen, hoeveel te meer als het kind van God een dagelijkse omgang onderhoudt met de levende Zoon van god, in gebed en door het lezen van Gods Woord, in de gemeenschap met Gods kinderen en in het getuigenis daarbuiten, het getuigen van Hem, die ons leven is!

Naar de mate dat wij dat in praktijk brengen, zal onze innerlijke mens ook veranderd worden. Hoe ver dat gevorderd is, is beslissend voor ons in de eeuwigheid. Natuurlijk zijn allen, die van Jezus zijn, voor eeuwig nehouden, maar allen ontvangen niet hetzelfde heerlijkheidslichaam.

Ze krijgen natuurlijk wel een opstandingslichaam en dat is ook een heerlijkheidslichaam dat niet sterven kan, maar er is verschil in glans, zegt Paulus. Dat leest u in **1 Cor. 15:40-42** ***“Er zijn hemelse en aardse lichamen, maar de glans der hemelse is anders dan die der aardse. De glans der zon is anders dan die der maan en der sterren, want de ene ster verschilt van de andere in glans. Zo is het ook met de opstanding der doden”.***

Naarmate wij onze innerlijke mens hebben gevoed met Jezus en hebben onderhouden in een levend verkeer met hem, naar die mate wordt de innerlijke mens vernieuwd. Zo zal het opstandingslichaam tot uitdrukking brengen wat de innerlijke mens is.

Het menselijke lichaam is een wonderbare schepping Gods, evenals onze geest en onze ziel. Er zij wel godsdiensten, die het lichaam, het vlees als niets achten en het verachten. Helaas zij er ook onder de Christenen heden nog mensen, die het lichaam geringschatten en zelfs zo ver gaan, dat zij het laten cremen.

Wat gebeurt er dan in feite? Een schepping Gods prijsgeven aan de vernietiging. Ja, zult u zeggen, dat

“de geweldige betekenis van de opstanding van Jezus” – deel 2

gebeurt toch ook als je begraven wordt? Maar dat is een andere zaak; wij vertrouwen het lichaam toe aan de aarde en verder is dat Gods zaak. Als een beeldhouwer een prachtig beeld heeft gemaakt en dat beeld wordt stukgeslagen en vernietigd, wie beledigt men daarmee? De beeldhouwer toch? En God schiep de mens naar Zijn beeld, naar Zijn gelijkenis. God zal verantwoording vragen voor wat wij ermee hebben gedaan.

Hebt u wel eens goed gelezen wat er geschreven staat over Adam vóórdat hij in zonde viel? **Gen. 5:1** ***“Dit is het geslachtsregister van Adam. Ten dage, dat God Adam schiep”***. Hoort u goed, niet ná de zondeval maar **vóór de zondeval!**

“Ten dage dat God Adam schiep, maakte Hij hem naar de gelijkenis Gods; man en vrouw schiep Hij hen, en Hij zegende hen en noemde hen “mens” ten dage, dat zij geschapen werden”.

Daar staat dus ***“maakte Hij hem naar de gelijkenis Gods”***. En wat staat er dan in het **derde vers?** ***“Toen Adam honderdertig jaar geleefd had”*** (toen was hij dus zondaar geworden, een gevallen mens) ***“verwekte hij (een zoon) naar zijn gelijkenis, als zijn beeld”***.

Adam's zoon droeg het beeld van zijn gevallen vader. Maar toen Adam nog niet gezondigd had, geleeke hij sprekend op God, zoals een zoon op zijn vader lijkt want in **Lucas 3**, aan het einde van het geslachtsregister wordt Adam een zoon van God genoemd.

Er wordt door de joodse overleveringen en door Talmoedische geschriften geleerd – en ik geloof dat het ook de waarheid is – dat Isaak, de eniggeboren zoon die God Abraham schonk uit Sara, die op zo'n boven natuurlijke wijze verwekt werd, zó op zijn vader Abraham leek, dat velen die Abraham kenden, als zij Isaak zagen dachten dat het Abraham was. Zó leek hij op zijn vader Abraham, zowel lichamenlijk als in zijn gehele doen en laten.

Isaak was ook een type van Hem, die komen zou, de Zoon van de levende God. En wat zegt Jezus in **Joh. 14:8** als Filippus zegt: ***“Here, toon ons de Vader en het is ons genoeg”***. ***“Jezus zeide tot hem: Ben Ik zolang bij u, Filippus, en kent gij Mij niet? Wie Mij gezien heeft, heeft de Vader gezien”***.

Omdat Hij de Zoon van de Vader was, de wil van Zijn Vader altijd deed, die Vader altijd diende en altijd met die Vader in een levensgemeenschap stond door de Heilige Geest, daarom zag je de vader, als je Jezus zag.

Gaan wij er nu iets van begrijpen hoe de opgestane doden er uit zullen zien? Allen, die bij de eerste opstanding horen krijgen natuurlijk een onvergankelijk heerlijkheidslichaam, dat niet meer sterven kan. Maar er is verschil in glans, verschil in heerlijkheid. En dat wordt op aarde al bepaald.

Zolang God u nog in dit lichaam heeft gegeven, is dit lichaam voor u een zaadkorrel; zorg er voor, dat als straks dit lichaam afvalt, de innerlijke mens zó vernieuwd is in de gemeenschap met Jezus, dat u naar die mate ook in een verheerlijkt lichaam zult verrijzen.

Paulus zegt in **1 Cor. 15:48-9** ***“Gelijk de stoffelijke is, zijn ook de stoffelijken, en zoals de hemelse is, zijn ook de hemelsen. En gelijk wij het beeld van de stoffelijke gedragen hebben, zo zullen wij het beeld van de hemelse dragen”***. Ook de Oud Testamentische heiligen zullen in een heerlijkheidslichaam verrijzen, naarmate zij God gediend hebben naar de wet en de geboden en toch in de komende Messias geloofd hebben.

En die aan de laatste opstanding deel krijgen, hoe zullen die er uit zien? Zij hebben de duivel als vader gezien en hebben de liefde van God de Vader verworpen en versmaad door Zijn Zoon te versmaden. Zij zullen opstaan in een lichaam dat op de duivel gelijkt. Naarmate zij die duivel meer gediend hebben, naar die mate zullen ze ook op hem gelijken.

Iets daarvan kunt u nu al zien. Je ziet soms aan mensen, dat ze steeds aan bepaalde zonden toegeven.

Bijbelstudie Centrum studie over
“de geweldige betekenis van de opstanding van Jezus” – deel 2

Dan zit er een bepaalde stempel op gedrukt, dat de innerlijke mens weergeeft. Het lichaam is het meest wonderbare instrument, het is het uitdrukkingmiddel voor de innerlijke mens.

U denkt toch niet, dat Adam een primitief mens was, zoals hij door de dwaze filosofen van deze wereld wordt voorgesteld, een soort geëvolueerde aap. Geen mens is ooit zo schoon van lichaam en gestalte geweest als Adam, dat kan ik u verzekeren, vooral vóór zijn zondeval, want hij was het sprekende beeld van zijn Schepper, een pronkbeeld.

Wij kunnen ons aan de buitenkant mooier voordoen dan wij innerlijk zijn. Maar ook andersom. Er kunnen uiterlijk lelijke mensen zijn, die innerlijk héél fijne mensen zijn. In dat verband denk ik aan wat God van David zegt als Hij Samuël zendt om één van de zonen van Isai tot koning te zalven.

Dan komen eerst de oudere zonen, rijzig van gestalte, pracht mensen. Jonge kerels, bijna volmaakt van leden. “Nee”, zegt God, zie niet aan wat voor ogen is, want die zijn het niet. God kijkt dwars door het omhulsel heen. Zo treden ze allen aan en geen van hen is het. Ja, maar God vergist Zich toch niet?

Is er soms nóg een zoon? Ja, de jongste, hij hoedt de schapen, want hij is de geringste. Hij wordt geroepen en hij was rossig en had mooie ogen. En God getuigt: ***“Ik heb David gevonden, een man van Mijn hart, die al Mijn geboden zal onderhouden en Mijn wil zal doen”***. Daarom vond God David mooi. Laten wij hiervan leren!

Wat zal het zijn, als wij straks in glorie zullen verrijzen? Dan zullen wij een wonderbaar geheugen en een wonderbaar verstand hebben, door Goddelijk licht bestraald, waarbij alle enorm vernuftige apparatuur van de tegenwoordige technische wetenschap in het niet verzinkt. Want wij zijn ingericht om op de golflengte van God afgestemd te zijn. U moet **Jer. 33:3** eens lezen: ***“Roep tot Mij en Ik zal u antwoorden en u grote, ondoorgrondelijke dingen verkondigen, waarvan gij niet weet”***.

Bent u afgestemd op deze golflengte? Op de golflengte van God, van Jezus, van de hemel om met Hem te verkeren en van hem wonderbare dingen te ontvangen?

Amen!